

LA LLUFA [✝]

CANVI DE CALÇOTETS

El Cercle d'Economia de Barcelona rep a Feijóo

Els calçotets acabats d'estrenar s'enganxaven al cul dels pantalons quan els socis del Cercle s'aixecaven per aplaudir l'alcalde Colau. Els nervis, la presència de la primera autoritat local, la possibilitat de tenir un apart de segons per preguntar "que hay de lo mío"...

Ara els calçotets s'humitegen a l'entrada de Feijóo. Ha arribat Feijóo. Feijóo ha vingut a Barcelona. Dos dies després va tornar la Colau. Ningú no es va aixecar de la cadira i els calçotets de diari no traspuaven. Algun comentari despectiu, alguna rialleta...

Endevinalla: qui va guanyar les eleccions municipals, Feijóo o la Colau?

Feijóo es va treure el discurs de la butxaca. Somreia com un veritable professional. Les primeres paraules ja van impactar. Reconeixia Feijóo que Catalunya no sempre havia estat ben tractada, que algunes coses no s'havien fet bé. Al cercle es tornaven a mullar els calçotets però aquesta vegada per davant, era com un orgasme.

"Aquests home ens entén". He de preguntar-li "que hay de lo mío". Després del peixet i la comprensió, varen venir els nous plans i el Cercle ja embrutava els calçotets per davant i per darrera. Feijóo tenia exactament els mateixos plans que ells desitjaven. "Es que la economia no va de dretes ni esquerres, és una qüestió d'imperatiu legal". "En algunes coses és més avançat que el Sánchez".

Feijóo va acabar el discurs i el Cercle va fer un intent de cantar-li el Cara al sol, però es van retenir.

La satisfacció era general. Finalment teníem un líder, un líder que ha entès la importància de Catalunya, la nostra importància.

En tot el Cercle, grup de reconeguda solvència intel·lectual, a ningú se li va ocorre preguntar-se per què el Feijóo no fa el mateix discurs quan està a Murcia o Salamanca o Madrid o digue'm, en general a Espanya.

Els diners tornen infantils les millors intel·ligències. Sortosament, no tots som del Cercle.
LLUFA, TATO.

